

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2014

No. 23

Landsverordening van de 30ste januari 2014, houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en van de Legesverordening in verband met de afschaffing van de vrijstelling van zegelbelasting, de invoering van leges voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is in het kader van de toelating en uitzetting de vrijstelling van zegelbelasting af te schaffen en leges in te voeren voor vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf en enige andere verklaringen;

dat het wenselijk is gelijktijdig enkele wetgevingstechnische verbeteringen door te voeren;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening toelating en uitzetting wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de bestaande tekst wordt het cijfer 1. geplaatst.
2. Er wordt een nieuw lid toegevoegd luidende:
 2. Voor de verstrekking van een niet van toepassing verklaring is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

B

In artikel 6, tweede lid, vervalt de zinsnede: , vrij van zegel en kosten,.

C

In artikel 7, vierde lid, vervalt de zinsnede: , dat vrijgesteld is van de zegelbelasting,.

D

Na artikel 7 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7a

1. Voor de verstrekking van een van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van een kennisgeving van verlies of van een duplicaat is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.
2. Voor de verstrekking van een verklaring als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

E

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd luidende:
Daarbij kan een verlenging toeristisch verblijf worden geregeld.
2. Aan artikel 8 wordt een lid toegevoegd, luidende:
3. Voor de verstrekking van een verklaring verlenging toeristisch verblijf, is ten bate van de Landskas een vergoeding verschuldigd.

F

In artikel 9, tweede lid, vervalt de zinsnede: , tenzij de autoriteit die de afwijzende beslissing nam, in een bepaald geval van oordeel is, dat motivering van de beslissing niet wenselijk is.

G

Onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van artikel 14, eerste lid, onderdeel f, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

- g. op grond van niet betaling van de vergoeding, als bedoeld in artikel 7a, eerste lid.

H

Artikel 20 wordt als volgt gewijzigd:

Aan onderdeel a wordt een volzin toegevoegd luidende:
Die regels kunnen een garantieverklaring en een bewijs van terugkeer omvatten voor de verstrekking waarvan een vergoeding kan worden geheven.

I

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een volzin toegevoegd luidende:
Die regels kunnen een uitreisvergunning omvatten.
2. Er wordt een derde lid toegevoegd, luidende:
3. Voor de verstrekking van een uitreisvergunning kan een vergoeding worden geheven.

Artikel II

Na hoofdstuk 40 van de Tarieventabel bij de Legesverordening wordt een hoofdstuk toegevoegd, luidende:

41. Toelating en uitzetting

1. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een vergunning tot tijdelijk verblijf bedraagt:
 - a. voor personen tot 18 jaar: NAf 200,-;of,
 - b. voor personen van 18 jaar of ouder: NAf 500,-.
2. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een vergunning tot verblijf, bedraagt:
 - a. voor personen tot 18 jaar: NAf 250,-; of,
 - b. voor personen van 18 jaar of ouder: NAf 750,-.
3. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, tweede lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een verklaring inzake toelating van rechtswege bedraagt: NAf 200,-.
4. De vergoeding, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een verklaring van niet toepassing bedraagt: NAf 200,-.
5. De vergoeding, bedoeld in artikel 20, onderdeel a, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een bewijs van terugkeer bedraagt: NAf 90,-.
6. De vergoeding, bedoeld in artikel 8, derde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een verklaring tot verlenging van toeristisch verblijf bedraagt: NAf 90,-.
7. De vergoeding, bedoeld in artikel 21, derde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een uitreisvergunning bedraagt: NAf 90,-.
8. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een kennisgeving van verlies van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf, bedraagt NAf 90,-.
9. De vergoeding, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een duplicaat van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf, bedraagt NAf 90,-.
10. De vergoeding, bedoeld in artikel 20, onderdeel a, van de Landsverordening toelating en uitzetting, inzake een garantieverklaring bedraagt: NAf 45,-.

Artikel III

Met uitzondering van artikel I, onderdeel F, zijn de artikelen I en II niet van toepassing op voor de inwerkingtreding van deze landsverordening ingediende aanvragen waarover nog niet is beslist tot:

- a. vergunningen tot tijdelijk verblijf of verblijf, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting; alsmede kennisgevingen van verlies en duplicaten;
- b. verklaringen als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting;
- c. niet van toepassing verklaringen, als bedoeld in artikel 1, tweede lid, bewijzen van terugkeer en garantieverklaringen, als bedoeld in artikel 20, alsmede verklaringen van toeristisch verblijf, als bedoeld in artikel 21 van de Landsverordening toelating en uitzetting.

Artikel IV

1. Deze landsverordening treedt, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst, in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van bekrachtiging.

2. In afwijking van het eerste lid, treedt deze landsverordening deze regeling:

a. in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling; of,

b. niet in werking indien het Constitutioneel Hof oordeelt dat deze landsverordening niet verenigbaar is met de Staatsregeling.

Gegeven te Philipsburg, *achtentwintigste* januari 2014
De Gouverneur van Sint Maarten

De Minister van Justitie

Dertigste januari 2014
De Minister van Algemene Zaken

Uitgegeven de *dertigste* januari 2014;
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd Afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

Memorie van toelichting

1. Algemeen deel

Op 10 oktober 2010 heeft Sint Maarten de status van land binnen het Koninkrijk verworven. De nieuwe status brengt aanzienlijke financiële lasten met zich mee.

In verband met deze lasten heeft de regering zich onder andere tot taak gesteld inkomstenverhogende maatregelen te treffen. Daartoe is een reeks van maatregelen voorgesteld. Onder meer is besloten over te gaan tot het heffen van een vergoeding voor de aanvraagprocedure voor verblijfsvergunningen en aanverwante documenten op basis van de Landsverordening toelating en uitzetting (verder: LTU). Daartoe bevat dit ontwerp de nodige aanpassingen van de LTU en van de Legesverordening. De opbrengsten komen in eerste instantie ten goede aan de vreemdelingenketen.

Voor de aanvraag van een verblijfsvergunning voor tijdelijk verblijf alsmede voor de verlenging daarvan, zal een vergoeding van NAf 500,- in rekening worden gebracht voor een volwassene en NAf 200,- voor een minderjarige. Ten aanzien van aanvragen om een verblijfsvergunning voor verblijf wordt een eenmalige vergoeding van NAf 750,- voorgesteld voor een volwassene en NAf 250,- voor een minderjarige.

Het voorgaande betreft de zogenaamde hoofddocumenten en te verlenen diensten voortvloeiend uit de LTU, te weten de "vergunning tot tijdelijk verblijf" en de "vergunning tot verblijf". Daarnaast zijn er nog een aantal documenten welke samenhangen met de verblijfsvergunning of het Nederlanderschap op zich, waar eveneens werkzaamheden voor de Afdeling Toelating & Verblijf van de Immigratie en Grensbewakingsdienst (verder: IGD) mee gemoeid zijn. Het betreft de "verklaring inzake toelating van rechtswege", de "niet van toepassing verklaring", het "bewijs van terugkeer", "de garantieverklaring", de "verlenging van toeristisch verblijf", de "garantieverklaring", alsmede de kennisgeving verlies en het verzorgen van duplicaten inzake vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf. Uitgezonderd de garantieverklaring wordt voor de dienstverlening met betrekking tot laatstgenoemde documenten een vergoeding van NAf 90,- voorgesteld.

De hoogte van de leges hangt samen met een deel van de behandelingskosten van aanvragen aan de IGD. De IGD krijgt jaarlijks circa 10.000 aanvragen te verwerken. De behandeling van een aanvraag gaat gepaard met directe en indirecte kosten. Met de legesheffingen worden alleen de directe kosten, dat wil zeggen, de personeelslasten van de Afdeling Toelating & Verblijf gedekt die betrekking hebben op de aanvraag, maar niet de kosten van bijvoorbeeld een beroepsprocedure. Het is immers niet redelijk om die kosten af te wentelen op de aanvrager, met name niet in het geval de overheid in het ongelijk wordt gesteld. Ook de indirecte kosten, zoals huur van gebouwen, facilitaire voorzieningen, elektra, water enz. worden niet meegenomen in de leges.

Het verschil in de hoogte van de leges houdt verband met het soort aanvraag dat wordt behandeld. Het behandelen van een "vergunning tijdelijk verblijf" en "permanent verblijf" vergt meer tijd dan het behandelen van een aanvraag "toelating van rechtswege". Bij de tijdelijke verblijfsvergunningen en permanente verblijfsvergunning vindt bijvoorbeeld een inkomenstoets plaats. Deze blijft achterwege bij een verblijfsaanvraag "toelating van rechtswege".

Voor het stellen van de hoogte van de legesheffing is tevens gekeken naar de tarieven die de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (verder: BES) hanteren, omdat de openbare lichamen nagenoeg dezelfde wet- en regelgeving kennen als Sint Maarten en ook de doelgroep van de aanvragers (herkomstlanden van de aanvragers) sterk overeenkomt. De leges op de BES zijn doorgaans hoger dan de voorgestelde legesheffingen. Daarbij speelt dat de leges op de BES mede zijn gerelateerd aan de legesheffing in Nederland.

1. Financiële paragraaf

In aanvulling op het algemeen deel is een nadere specificatie opgenomen van de geschatte opbrengsten van de introductie:

Introductie behandelingskosten voor de volgende diensten/vergunningen	Aantal aanvragen	leges (in NAf)	Totaal (in NAf)
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf volwassenen	2.250	500,-	1.125.000,-
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf kinderen	750	200,-	150.000,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf volwassenen	1.125	750,-	843.750,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf kinderen	375	250,-	93.750,-
Verklaringen voor het niet van toepassing verklaring	100	200,-	20.000,-
Vergunning Van rechtswege Toelating	100	200,-	20.000,-
Verzoek om bewijs van terugkeer	200	90,-	18.000,-
Uitreisvergunning, definitief vertrek vergunningen	100	90,-	9.000,-
Verlengingen van toeristisch verblijf	100	90,-	9.000,-
Garantie verklaring garantstellers	1.000	45,-	45.000,-
Kennisgeving verlies	100	90,-	9.000,-
Duplicaten van verblijfsvergunningen	100	90,-	9.000,-
Totaal opbrengsten	6.300		2.351.500,-

De afgelopen jaren ligt het gemiddelde aantal aanvragen voor verblijfsvergunningen rond de 10.000 aanvragen per jaar. In bovenstaande berekening is echter uitgegaan van een conservatief aantal van 6.300 aanvragen. Dit komt neer op een opbrengstenraming van NAf 2.351.500,-. Daarmee kunnen de loonkosten van de Afdeling toelating en verblijf van de IGD van ruim NAf 2.200.000,- worden voldaan. Invoering van het onderhavige ontwerp van landsverordening leidt niet tot kosten aan de zijde van het land.

3. Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdelen A tot en met I

Ter dekking van de loonkosten in verband met het aanvragen en behandelen van de hierboven genoemde documenten worden kosten in rekening gebracht. Een en ander is in het algemeen deel toegelicht.

Artikel III

Bij verzoekers die voor de inwerking van het onderhavige ontwerp van landsverordening een aanvraag hebben ingediend waarop nog niet is beslist, zal de gerechtvaardigde verwachting bestaan dat geen vergoeding zal zijn verschuldigd. Gelet daarop zullen de voorgestelde leges alleen worden geheven voor nieuwe aanvragen.

De Minister van Justitie

De Minister van Algemene Zaken